

er flere om at deltage i Bestyrelsen, og at disse Anstalter derfor ikke lettelig vilde staa fare for at gaa ind, om end den enkelte Mand kaldes bort. Jeg tror derfor heller ikke, at der kan være nogen Betænkelse ved at give ind under hans Overlebelse. Foretagender som dette, der paa det Nøieste hænge sammen med hans andre lignende Foretagender, og sikkert vil gaa over til en ny Bestyrelse, hvis han skulde gaa bort derfra. — Den ærede første Laler bemærkede ogsaa, at 600 Kr. var laast beregnet; jeg skal tillade mig at minde om det findes jo oplyst i Motiverne — at jeg først, efter at jeg var kommen til at forhandle med Herr Kellner, fik et Forslag, som gik ud paa en aarlig Betaling af 700 Kr. Men noget efter, da han havde forhandlet med Andre derom, fremkom han med et andet, noget reduceret Forslag, hvorefter Betalingen sattes til 500 Kr. Jeg har da raadsført mig med Mand, som havde Indsigt i disse Forhold, og navnlig er det mig en Glæde at yde min Anerkjendelse til den Borgmester i Kjøbenhavn, under hvem slige Forhold høre hen, og som ved flere Leiligheder har ydet mig sagkyndigt Raad og velvillig Bistand. Han har gjort opmærksom paa, at 500 Kr. var for lidt; man vilde ikke kunne fyldestgjøre berettigede Fordringer for den Pris; men han har ment, at det kunde ske for 600 Kr. Jeg har derefter forhandlet med Herr Kellner, og han erkjender, at dette kan være en passende Pris i Forhold til det, der maa ydes ved denne Leilighed, og saaledes er jeg kommen til at foreslaa denne Sum. Dersom Familier have Raad dertil, vil der Intet være til Hinder for, at der kan ydes en noget bedre Pleie for en noget højere Betaling. Men for at forebygge den Tvetydighed, som maaske kunde fremkomme ved en saadan Leilighed, har jeg anset det for rigtigst i Lovforslaget udtrykkeligt at optage den Bestemmelse, at i ethvert enkelt Tilfælde skal Ministeriets Samtykke indhentes, naar der er Tale om at give en højere Betaling. Derved vil man nemlig opnaa, at i Reglen vil den Pleie, der gives paa Anstalten, blive ens. Det er uregelmæssigt, at 600 Kr. er billigt, og naar man sammenligner det med, hvad der ydes paa Ballegaarden, som den ærede første Laler erindrede om, maa man sige, at det er meget billigt. Men nu kommer det Spørgsmaal, om ikke Ballegaard drives forholdsvis dyrt. Der er Meget, der taler herfor; der er Nogle, som mene det, og det forekommer mig dog ikke, at den Omstændighed, at man der tager en højere Betaling, kunde berettigede til at fordrø, at man først skulde gaa til den, for at søge faae den til at tage Sagen i sin Haand. Snarere synes mig, at der efter Omstændighederne er Opfordring til at vende sig til den Side, hvor man fordrer den mindste Betaling, og dog paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade yder, hvad der behøves. Et æret Medlem ligeoverfor mig (S. Pederfen) fremsatte den

Bemærkning, at Antallet, nemlig 60, muligvis var for ringe. Jeg skal oplyse, at den Kommission, der i 1876 var nedsat angaaende Sagen, beregnede Antallet til 100, men at de Oplysninger, jeg har indhentet siden, have ledet mig til at blive staaende ved et Antal af 60 som det, der i det Mindste foreløbig maatte anses tilstrækkeligt. Jeg har vel ogsaa hørt fra anden Side, af andre ærede Medlemmer, at 60 vistnok var for lidt. Der haves, saa vidt mig bekendt, ikke statistiske Oplysninger, som kunne lede til noget sikkert Resultat i den Henseende; men efter hvad de Sagkyndige have foreskrevet, tør jeg antage, at 60 vil være et passende Antal. — Den sidste ærede Laler bemærkede, at det Hele, der nu kunde udrettes for fattige Folk, var, at 25 fik fast Opbehold paa denne Anstalt, og at dette var lang, fra at være tilstrækkeligt. Jeg vil minde om, at hvad jeg udtalte i Begyndelsen af mit Foredrag, at det dog er lykkeligst andet Steds at flasse Bidrag af Halvdelen. Det vil forhaabentlig derfor ogsaa lykkes i mange Tilfælde her, og man vil da ved Hjælp af de 15,000 Kr. aarlig kunne yde Understøttelse til flere end 25. Foreldrene vilde vel dernæst tilbørlig have Raad til at yde Bidrag, og saaledes tror jeg, at man, støttende sig til de Erfaringer, man endnu har, kan blive staaende ved det, som Lovforslaget i denne Henseende indeholder. — Den sidste ærede Laler bragte ogsaa det Spørgsmaal frem, om det ikke kunde være rigtigst at oprette en saadan Anstalt for hver Provinds paa samme Maade, som det er sket for de Sindssyges Vedkommende. Dersom Antallet er stort nok, til at man for hver Provinds kunde oprette en Anstalt og udfyde dem paa passende Maade, kunde der maaske være Noget, der talte derfor; men er den Beregning rigtig, at 60—100 er det Antal, man maa sørge for, saa turde man opnaa de bedste Resultater ved at oprette en enkelt Anstalt. Disse ulykkelige Mennesker kunne jo ikke lægge stor Vægt paa, om de befinde sig nærmere ved eller fjernere fra deres Hjem; de ere Alle indespærrede alligevel. I denne Henseende bliver der altsaa ingen Forskjel; men med Hensyn til Tilvebringelsen af en sagkyndig Bestyrer for hver Anstalt kan der allerede opstaa Vanskeligheder, og i alt Fald maa det efter mit Skøn ubetinget være klart, at, vil man i Henseende til Tilsyn og Bestyrelse yde, hvad man maa finde nogenlunde passende, vil det blive dyrere at oprette flere Anstalter end at oprette en enkelt. Derom tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl. — Endelig vilde den sidste ærede Laler, at vi skulde tage det hele Sdiotvæsen under Et, under een stor Ordning. Ja, vil man det, saa kan jeg ikke fortænke Nogen i, at han skyder bort, hvad der nu tilbydes, og som kun er en Del af, hvad der saaledes attraas; men paa den anden Side maa det ikke overses, at de Anstalter, vi have, allerede have overtaget en væsentlig Del af, hvad der behøves,